Magazin sportul

DIN TOATĂ LUMEA

● Francezul Marc Noe a sărit — la înălțime — 1,90 m. De ce menționăm performanța? Fiindcă Marc Noe n-are decît 14 ani și 11 luni. La această vîrstă, nici Brumel nu **sărea atît**!

● La 91 de ani, Roger Dumourier a asistat la finala Cupei Franței la fotbal în care echipa sa favorită, Bordeaux, s-a întîlnit cu St. Etienne. **„Nu vreau să mor, înainte de a-i vedea pe „girondinii" mei recucerind cupa"** — a spus el înainte de meci. După joc, care s-a încheiat cu victoria lui St. Etienne, el nu părea prea dezamăgit: **„La urma urmei, nu sînt chiar atît de grăbit!"**, a ținut să precizeze bătrînul suporter.

● O originală cursă de ștafetă a avut loc, recent, în S.U.A. Este vorba de alergarea — 4×120 yarzi — efectuată de săritorii peste garduri de la Spithern California Striders. În primul schimb a alergat cunoscutul Ralph Boston. Acesta, împreună cu coechipierii săi Copeland, Coleman și White au acoperit distanța în 55,4 sec., ceea ce reprezintă o medie de 13,85 sec. pentru fiecare alergător.

● 54 de atleți au reușit pînă acum să depășească limita de 5 m la prăjină. 27 dintre ei sînt din S.U.A., care dețin și recordul mondial prin Paul Wilson: 5,38 m.

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

— Comentarii fără desene —

Zilele trecute, intrînd în casa d-lui Gore, acesta se bătu violent peste frunte:

— N-am nimic de băut.

— Nu face nimic, am mințit eu fără scrupule.

— Ba face. Mă reped pînă la „Cotești" să iau ceva...

— Dar, te rog, n-are rost.

— ...o sticlă de „Bucium", să zicem.

— Nu, nu. Ia mai bine — un rosé de Panciu... Merge. L-am gustat adineauri.

...Cu mîna pe clanța ușii, gazda se răsuci:

— Te rog să nu umbli printre hîrtiile de pe birou.

— Eu?

Drept care, după ce-a închis ușa, m-am repezit la hîrtii, anchetîndu-le. Un teanc anume mi-a atras atenția în chip deosebit. Era vorba de niște foi umplute cu deptunghiuri goale:

[ ] *(cam așa). Iar desubtul vidului, încadrat geometric, într-o frază aruncată din pix, un rînd cu o însemnare, o silabă.*

— Te rugasem doar, răsună un reproș peste umărul meu.

— Ai dreptate, zisei. Dar ce-s astea?

Domnul Gore puse sticla pe masă, roși, apoi după ce preciză că nu-mi poate explica, spuse:

— Caricaturi.

— Dar nu văd nici un desen! am urlat eu.

— Unde? — șopti domnul Gore.

— Pe hîrtie!

— Ah..., de fapt caricaturile sînt în mine... Eu, urmă gazda, după cum știi, suport cu dificultate ofensiva cumplită din ultimii ani a imaginilor, a imaginilor de film și televiziune, a afișului, decorului de teatru, costumului și reclamei care s-au instalat peste tot, izgonind cuvintele. Acestea se află în tristă minoritate. Caricaturile, de pildă, apar, în atîtea rînduri, fără vorbe. Ca și cum le-ar fi concediat, ca uzate și neputincioase. Or, în semn de reacție la opresiunea generală a imaginilor, am pornit să mă îndeletnicesc, la ore de noapte singură, cu dreptunghiuri pe care le-ai violat. Pentru că — se enervă domnul Gore dînd peste cap un pahar de rosé — dacă există desene fără explicație, de ce n-ar exista, la urma urmei, și explicații fără desen! Adică, vreau să zic, dacă imaginea se poate dispensa de cuvinte, de ce n-ar fi în stare și cuvintele să se lipsească de imagini! Măcar așa, în dușmănie.

★

...Mai tîrziu, plecat de la domnul Gore, i-am cerut pagina de mai jos, pentru a o oferi curiozității posibile. Lucrarea se intitulează:

DUMINICĂ, LA MECI

I.

[ ]

Dl. G., după ce-a coborît din troleibuz, s-a repezit la casa de bilete, unde și-a cumpărat o tribună a II-a.

II.

[ ]

Dl. G. consumă, în vederea meciului, o pereche de crenvurști și se aprovizionează cu un cornet de semințe pe care-l pune în sacoșă.

III.

[ ]

Dl. G. cumpără programul meciului de campionat și îl pune în sacoșă.

IV.

[ ]

Dl. G., ajuns în fața unei tarabe cu răcoritoare, cumpără două sticle de Pepsi-Cola și le pune în sacoșă.

V.

[ ]

Dl. G. s-a oprit în fața tarabei O.C.L. Tutunul. Aici cumpără două pachete de „Mărășești" pe care le pune în sacoșă.

VI.

[ ]

Dl. G. s-a oprit în fața unei tonete cu bolovani, alege un pietroi și îl pune în sacoșă.

p. conf.
Al. MIRODAN

Panaghia și Toaca din Ceahlău

Foto: O. Cahane

Urmașele Evei, pe terenurile de fotbal

Trecut permanent prin sabiile ironiei, taxat drept extravaganță și blamat în consecință, fotbalul feminin n-a reușit — la noi — să depășească... vestiarele. Considerat fiind acest sport un monopol al bărbaților, orice apropiere feminină de balonul rotund a fost totdeauna sancționată, amatoarelor recomandîndu-li-se în consecință preocupări mult mai „domestice". Se scapă din vedere faptul că în sporturile cu motor (poate la fel de puțin feminine ca și fotbalul) performanțele feminine, obținute pe diferite meridiane, erau invidiate chiar de către bărbați.

Cînd inițiativa a învins obstrucția și în teren au apărut primele echipe ale căror componente purtau nume de flori, campania anti-fotbal a început să fie susținută de considerente estetice „Fotbalul — se spunea — antrenînd în special trenul inferior, creează o asimetrie a corpului care pe o femeie ar speria-o".

Iată însă că nici aceste argumente n-au convins și pe stadioanele din Peru, Anglia și Cehoslovacia, demonstrațiile de fotbal feminin au căpătat o anumită permanență.

Și la noi, la fel ca oriunde, a început să i se dea tîrcoale. Se înființă primele echipe de stradă (Margareta Pislaru a apărat poarta echipei de cartier pînă în momentul cînd a urcat pe scenă), apar formații studențești spontane (experiența din facultate mă scutește că caut alte exemple), la Arad și Bacău fetele urmează cursuri de arbitri și trec examenul înaintea multor specialiști veniți direct din teren, la Tălmaciu se organizează un campionat de fotbal pentru femei, la Poroșeni au început primele antrenamente.

Se cere, însă, o „legitimare" a acestui sport și „dezlegări" pentru jucătoare, solicitări care nu primesc aviz favorabil, totul datorîndu-se unei rutine.

De curînd însă, fetele de la F.R.B. (Filatura română de bumbac) și Progresul (Fabrica de încălțăminte) au cerut (și au obținut) o confirmare publică; ele au făcut o dibace demonstrație de fotbal feminin în cadrul unei partide de cupă, ale cărei preliminarii s-au desfășurat timp de două luni și au angajat 12 echipe din Sectorul 3 al Capitalei.

Desigur, n-o să spunem că am văzut curse à la Gento, intuiție tactică à la Corso sau plonjoane à la Voinescu. Am văzut însă că fetele au făcut eforturi ca să învețe alfabetul fotbalului, că știu ce înseamnă (și respectă) spectacolul sportiv. Și, ceva care ar putea să... sperie: fetele sînt convinse să meargă înainte. „Fotbalul ne place enorm și pentru multe dintre noi el a devenit o obișnuință; facem două antrenamente pe săptămînă și studiem o formulă mai largă de disputare" — ne informează tînăra Vasilica Lixandru, din echipa F.R.B., echipă cîștigătoare a „Cupei Primăverii".

Totdeauna e greu pînă o idee își găsește cîțiva adepți, fiindcă apoi, pe principiul reacției în lanț, ea capătă curînd largă audiență în masă.

Nu facem pledoarie pentru fotbal. Considerăm, în continuare, că eleganța și suplețea feminină se datoresc altor sporturi (gimnastică, patinaj, baschet), dar nu putem rămîne indiferenți la inițiativă și, mai ales, nu trebuie să ne grăbim cu aprecierile. S-ar putea, într-o zi, să ne dezicem.

Nușa MUȘCELEANU

Urmașele Evei, la antrenament, dezlegînd tainele fotbalului

Foto: A. NEAGU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

CONSTANTIN GHETU, BUCUREȘTI. „Atacantul a trecut în dribling de ultimul jucător de cîmp. În același timp B, un coechipier al lui A, fuge către poarta adversă și, în viteză, depășește

linia apărătorului driblat. În acest fel, amîndoi au ajuns singuri în fața portarului advers. Jucătorul A, pentru mai multă siguranță (fiind talonat de un apărător), pasează lui B, care înscrie. Punctul este valabil?" Depinde de poziția jucătorului B! Dacă în momentul transmiterii pasei, acesta se afla ÎN URMA mingii și nu ÎNAINTEA ei, golul marcat este valabil. Așadar, înaintînd spre poartă împreună cu A — mingea îi scoate din ofsaid pe amîndoi — B trebuie să nu se afle înainte sau pe aceeași linie cu coechipierul său, de la care va primi mingea, ci în urma acestuia. Altfel, golul va fi anulat pentru ofsaid.

ION DAVID, CLUJ. „Cupa campionilor europeni" la volei masculin a luat ființă în 1960. Cele 8 ediții de pînă acum au fost cîștigate, în ordine, de T.S.K.A. Moscova, Rapid București, T.S.K.A., Rapid, S. K. Leipzig (România n-a fost reprezentată la această ediție), Rapid, Dinamo București și, din nou, Dinamo București. Potrivit vechiului regulament, Rapid, cîștigătoare de 3 ori alternativ, a trofeului, a intrat definitiv în posesia lui. Noul regulament cere 3 victorii consecutive. Dinamo București are în față această perspectivă. Bineînțeles, jucînd altfel decît la Brno!

DOREL CARNASE, BACĂU. 1) Patinatoarea Beatrice Huștiu s-a născut la 2 septembrie 1956 — în București. Dar, cum părinții ei sînt originari din Sinaia, se poate spune că nu sînteți nici dv departe de adevăr. Precizez lucrul acesta, gîndindu-mă la aprigele dispute ce ar putea surveni între bucureșteni și sinăieni, în cazul că Beatrice Huștiu ar ajunge într-o zi campioană olimpică! 2) Fronea, fostul stoper al Petrolului, n-a abandonat activitatea competițională. El joacă la Metalul Tîrgoviște, în divizia C. 3) Fostul luptător Constantin Ofițerescu este antrenor la Energia Constanța.

S. CAROL, SUCEAVA. 1) Veți primi informația cerută, atunci cînd lucrurile vor fi lămurite. 2) Cum se pronunță numele fotbalistului cehoslovac Adamec? Adamet.

GABRIEL POPESCU, BAIA MARE. Nu e nevoie de o adresă specială: Doina Ciungan, clubul Universitatea — Craiova. Ați asistat la un meci de handbal din seria a II-a, în care a evoluat

și Doina Ciungan și credeți că ar fi cazul să intre în vederile selecționerilor. Și eu am fost, cîndva, îndrăgostit, dar parcă eram un pic mai realist!

ALEXANDRU BENKÖ, IAȘI. Ion Haidu, aripa stîngă a echipei Dinamo București, s-a născut la Sf. Gheorghe, acum 26 de ani. Unde a jucat înainte de a veni la Dinamo? Notați: Flamura roșie (Textila Sf. Gheorghe), C. S. Tîrgu Mureș, Viitorul și Steagul roșu Brașov. La Dinamo joacă din 1963.

I. PĂTRU, BUCUREȘTI. Iată rezultatele meciurilor de campionat dintre F. C. Argeș și Petrolul Ploiești: 1961—62: 0—0 și 1—1, 1962—63: F. C. Argeș a jucat în B, 1963—64: 0—0 și 2—0, 1964—65: 1—1 și 1—2, 1965—66: 1—4 (la Pitești!) și 2—3, 1966—67: 0—1 și 0—0 1967—68: 0—1 și ?

I. BOLBOACĂ, CLUJ. Antrenorul Constantin Teașcă are 46 de ani. El a jucat fotbal la Acvila Giurgiu (orașul său de baștină) și la Concordia Ploiești. Nu a fost un fotbalist de prima mînă. Deh, dacă nu l-a avut antrenor pe... Teașcă! 2) La Ankara, în cadrul preliminariilor campionatului mondial de fotbal din 1964, reprezentativa României, alcătuită pe scheletul Rapidului, a pierdut cu 2—1 în fața Turciei.

DOREL PONORAN. Ce echipe românești, în afară de Rapid, s-au mai calificat în turul II al „Cupei campionilor europeni" la fotbal? Mai sînt și altele, Dinamo București, de pildă și Petrolul. Cu asta ne lăudăm însă? Cu faptul că n-am fost eliminați din primul tur? Eu zic să ținem o evidență de la... semifinaliști în sus. Și nu s-ar supăra nimeni — nici chiar rapidiștii — dacă ea ar începe, de la anul, cu Steaua sau cu F. C. Argeș!

Ilustrații **N. CLAUDIU**

MATTY

MANȘA I ȘI MANȘA A II-A

competiția „KO"

Povestea Cupei României (VIII)

A început să semene a tradiție prezența echipelor din divizia secundă în finala Cupei!

În ediția 1959/1960 e rîndul lui **Dinamo Obor**, care elimină în semifinale pe **Știința Timișoara**: 4—2, după prelungiri. Și **Progresul București**, cea de a doua finalistă, a avut nevoie de prelungiri pentru a întrece în semifinale pe **Dinamo Bacău**: 2—0.

Pe cît de pasionante au fost semifinalele, pe atît de plată a fost finala. **Oaidă** încheie o acțiune, în min. 10, cu un șut puternic: 1—0; în min. 34, **Progresul** beneficiază de o lovitură liberă de la 16 m, pe care **Soare** o execută impecabil: **2—0.** În realitate, infracțiunea nu existase: **Datcu**, ieșit în marginea careului dinamovist ca să prindă o minge, a căzut cu ea în brațe, în careu, și numai cu picioarele în afara acestuia. Deci, n-a fost henț...

Repriza a doua nu s-a remarcat decît prin plecarea mai devreme a spectatorilor. Și toți regretau același lucru, că „deschiderea" n-a continuat și în locul meciului „vedetă". Și cînd te gîndești că primul meci a fost „numai" o finală a campionatului regiunii București, între **Unirea Mînăstirea** și **C.F.R. Roșiori**!

CE NU VA UITA GIULEȘTIUL...

12 noiembrie 1961 — Stadionul Republicii — 20 000 spectatori, majoritatea scandînd: **„Luptă, luptă, C.F.R., să luăm**

Finala a început în nota de dominare a rapidiștilor, care ratează în primul minut o mare ocazie prin Ozon. Dar, după 11 minute, cei care marchează sînt cei de la Steaua: Mateianu face un schimb de pase cu Tătaru, ajunge în apropierea careului advers și trage foarte puternic la semiînălțime: 1—0. Patru minute mai tîrziu, Ozon execută o lovitură liberă, cu efect, peste zid, la „păianjen": 1—1.

Înaintarea Rapidului prinde aripi și Voinescu trebuie să se întrebuințeze serios ca să blocheze șuturile lui Neacșu și Georgescu. Steaua calmează apoi jocul și, în min. 40, Voinea reia cu capul o centrare a lui Raksi, mingea întîlnește bara și ricoșează în plasă: 2—1 pentru Steaua.

Cea de a doua repriză confirmă forma mai bună a roș-albaștrilor. Constantin are o incursiune frumoasă în min. 47, surprinde apărarea rapidistă, șutează plasat de la 16 m și înscrie al treilea gol pentru Steaua. Rapid cedează...

În min. 64, Constantin marchează din nou, reluînd, la un corner, cu capul: 4—1.

Steaua domină. Raksi face, în min. 85, o veritabilă demonstrație, driblînd întreaga apărare giulești și înscrie ultimul gol al meciului: 5—1. Finala a luat sfîrșit!

Militarii au obținut cea de a șasea Cupă. Le mai trebuie una pentru a egala recordul rapidist (egalare parțială, pentru că „recordul" acestora, șase cupe consecutive e greu de atins).

PROVINCIALELE ÎNTRE ELE

Duelul Steaua — Rapid a avut loc și în ediția 1962/1963 a Cupei, dar în optimi, și s-a încheiat cu 7—2 pentru prima formație. Scăpată de giulești, Steaua n-a fost totuși prezentă în finală. În semifinala disputată la Constanța, cu Petrolul Ploiești, a trebuit să se recunoască învinsă de șuturile lui Dridea I (din penalty în min. 66) și Badea (min. 88).

În cealaltă semifinală — disputată la Ploiești — Side-

Cupa R.P.R.!". Mai există și o minoritate, venită cu trenul de la Turda (sau cu... rude pe acolo), care tăcea și... visa!

Rapidiștii sperau în reluarea unei „specialități" la care le dădea dreptul cartea de vizită din această ediție: **3—1** cu **Petrolul, 5—1** cu **Steagul roșu Brașov, 2—0** cu **C.C.A.**!

În min. 24, o combinație **Ozon — Balint** îl pune pe **Georgescu** în poziție de șut. „Tunarul" nu ezită și, de la 16 m, trimite o minge-bolid pe care **Suciu** abia o atinge cu degetele: **1—0.** Rapidiștii prind curaj, dar **Georgescu** și **Balint** ratează două noi ocazii.

Repriza a doua a fost o repriză **Bălușiu**. Înaintașul echipei din Turda „trage" după sine întreaga linie de atac a **Arieșului** și în min. 50, transformînd un penalti **(Langa,** henț în careu), dăruie colegilor de echipă și speranța victoriei. O va și semna tot el, un minut mai tîrziu, cînd va relua în plasă o pasă primită de la **Mărgineanu: 2—1.**

Feroviarii atacă, dezordonat însă, lipsiți de claritate. **Macri** trece și el la înaintare, doar, doar... Degeaba!

După meci, „un grup de suporteri..." dezamăgiți ai **Rapidului"** semnau în ziarul **„Sportul popular"** această epigramă:

„Mă uitai atent cu lupa
La Rapid, ca să văd Cupa.
Mă uitai însă de-a surda:
Cupa e-n... rapid, spre Turda!"

Și așa se încheie povestea unei finale despre care nu e bine să vorbești (cu voce tare) în timpul unei plimbări prin Giulești...

Păcat însă că au uitat-o și cei din Turda, sau cel puțin că nu mai vor să o retrăiască!

REVANȘA RAPIDULUI N-A AVUT LOC!

Semifinalele ediției 1961/1962 au constituit o simplă „plimbare" pentru **Rapid**, în compania **Progresului București (4—0)**, și pentru **Steaua (7—1)**, cu **Steagul roșu Brașov.**

rurgistul Galați (proaspăt promovată în prima divizie) termină la egalitate — **3—3** — după prelungiri, cu **C.S.M.S. Iași.** Rejucarea meciului dă însă un categoric cîștig de cauză gălățenilor: **5—1 (1—1).**

Și iată-ne din nou în fața unei finale „provinciale". Dar cîte emoții pînă aici (cea mai ieșită din comun este desigur victoria obținută de **Siderurgistul** în dauna **Progresului...** la vîrstă!). Toate au trecut însă...

Stadionul „23 August" primește cu căldura aplauzelor a peste 45 000 de spectatori pe cele 2 finaliste: **Petrolul** și **Siderurgistul.** Se va înregistra din nou o surpriză?

Se pare că da! În min. 10 **Zgardan** trage cu șpițul de la 25 m, **Sfetcu** plonjează prea tîrziu și iată-i pe gălățeni conducînd cu **1—0.** Dar numai pentru 5 minute...

Egalarea o aduce **A. Munteanu,** care reia „din urmă", cu capul, o centrare a lui **Badea.** Ploieștenii și-au revenit din tracul primelor minute și joacă din ce în ce mai bine. Cele două aripi, **Badea** și **Moldoveanu,** construiesc acțiuni după acțiuni și apărarea gălățeană se clatină.

În min. 30 **Dridea** pătrunde singur și, deși flancat de 2 adversari, trage necruțător: **2—1** și întreaga galerie ploieșteană se îmbrățișează! 5 minute mai tîrziu, o fază de rară frumusețe concretizează din nou superioritatea petrolistă: **Badea** pornește în cursă, își presară adversarii pe drum, centrează la **Dridea,** acesta lasă mingea să... curgă la **Moldoveanu** care, venit ca o rachetă, trage fără milă: **3—1.**

La 4 minute după pauză, din nou... spectacol: neobositul **Badea** cîștigă un duel cu **Stănescu,** trimite în fața porții lui **Cîmpeanu,** care ezită, și **Moldoveanu,** sosit în viteză, intră cu mingea în plasă: **4—1.** Cele 2 goluri marcate în min. 69 și 77 de **Dridea** dau și mai mari proporții scorului.

Cupa va poposi pentru prima oară la Ploiești, unde fusese așteptată degeaba în 1952!

Dorin ȘTEFLEA